

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tuba Tragica, Seu Historiæ Horroris Plenæ Dominicis Per
Annum Concionatorio ritu aptatæ, Quibus ad oculum
ostenditur, quàm acribus pœnis flagitia proscindat
scelerum Ultor Deus**

Selhamer, Christoph

Norinbergæ, Anno Gratiaë M.DC.XCIX.

Concio XVI. Feria II. Paschæ. Caro Asmodæa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52721](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52721)

CONCIO XVI.
Feria secunda Paschæ.

Finxit se longius ire. Luc. 24.

Caro Asmodæa.

Odie antiqua ex consuetudine passim recepta mei quoque AA. vel fabulam expectabunt vel Apologum ex pulpito declamari. Non improbo votum, cuius solidum præbet fundamentum præfens Evangelion, ubi Christus ipse se longius ire finxit, & ipsi Apostoli non nisi fabulis ac figmentis visi sunt accensere prodigiosam Anastasin. Defendi receptissimum hunc morem tribus locis, nempe Dom. 5. Dom. 6. post Epiph. & Fer. Paschæ 2da. Tub. Analog. cui etiam hodiernum sermonem paucis accommodo. Dabo proximè, Deo calamum confortante, *Tubam Mythologicam*, eaque ostendam, quam utiliter ac piè singulis anni Dominicis aptari possit Apologus morali doctrina probè instructus, Zoilis nequicquam reboantibus; quantò magis hodiè vetustissima consuetudo propugnetur, quæ ex altero mysticis moralitatibus prægnans fabula producatur. Hodiernum ego non ex Æsopo aut ex Joco serio huc loci transfuro; nimis sunt triviales præfentes fabulini, cathedrâ indigni. Authôr præfentis erit S. Pater, pluribus prodigiis divinitus illustris Scriptor, cui manum ab hæreticis truncatam, prodigioso actu Deipara redintegravit, ut ex vita constat. Est is P. P. Jo. Damascenus, qui Barlaam & Josaphat historiam (1) propriâ manu miraculosè curata conscripsit. In hac historia memorabilem apologum author recitat, qui licet primo sui obitu solum generis feminini sexum tangere videatur, fatebuntur tamen ipsi etiam masculi, maximè discoli & effaminati, se æquè ac feminas hoc apologò liberaliter cribrari.

(1) S. Joa. Dam. in Vir. Barl. & Jos.

Erat quidam Rex, qui cum mascula prole careret, animò vehementer angebatur grandem calamitatem se ex eo pati persuasus, quòd opum tantarum nullum haberet hæredem. His curis cum plures in annos premeretur, tandem summa voluptate perfusus est; conjux enim ejus masculum in lucem edidit regis characteribus insignem; cum autem ex

A. Pro veteri more hodie apologo sacro Auditores Hario-lactantur.

R 2

Hariolis & medicastrois masculi hujus ætatem anxius parens inquirere dixerunt nonnulli eruditionis famâ illustres Galeni, fore, ut si pater iste intra duodecim annos vel solem vel ignem spectaret, utroque lumine orbaretur; id enim ex oculorum ejus situ evidenter prædixit. His auditis statuit Rex utrumque oculis subtrahere; cum in finem cubiculum perobscurum in præalta rupe condidit, ibique filium cum nutricibus conelulit, necante duodecimum ætatis annum ei lucis splendorem passus est exhiberi; confectio tantis temporis cum illo filium, qui nil penitus rerum mundanarum ad hunc usque perspexerat, hoc è cubiculo solenni pompa in apricam lucem extraxit & tum ei omnia juxta suum quodque genus palam jussit ostendi, cominus exhiberi; stabant adeò uno in loco varii generis & condoniterum variae, quarum aliqua ad stuporem usque splendidis vestibus dilucidis phrasibus veluti novæ Junones radiabant. Alia ex parte hinc fusum jacebat argentum, alibi aurum, uniones alibi, & exquisiti pretiosi lapides numerosi, vestes alibi perelegantes & luculentæ, curru super insigni pulchritudine simul cum equis regis aureo fronto munitis, unacum aulais purpureis sedibus aurò undique obductis. Alia ex parte integra stabant boum armenta & greges, canes, alini, canes vulpes, ursi, & leones; atque ut summatim dicam omnia, omnia in toto ordine digesta Regis filio monstrabantur in natura. Cum autem duodennis iste Regis filius curiosè scrutaretur, quo nomine scelerata essent nuncupanda, Regis satellites ac stipatores uniuscujusque nomen singillatim exponebant; cum verò ante omnes alias rerum presentium entitates etiam mulierum nomen scire appeteret, Regulus perfectus lepidè asseruit ac festivè, has *diabolos* nuncupari, à quibus hominum mentes in gravissimos errores traherentur. Novit nempe Præfatus Reguli sui pectus earum amore ac cupiditate longè vehementius quam alius alterius rei desiderio, ex primo earum aspectu illectum ac delectatum esse. Cum tandem rebus omnibus ritè perlustratis ad Regem ducere arderet, ocus in has voces erupit: *Diabolo diabolo* illos exambulant ut homines in gravissimos errores trahere dicantur; *diabolo* pater mi; neque enim ullius rei ex his omnibus, quæ vidi hodie, amore quàm dæmonum illorum animus meus succensus est. Vixit pater, quàm violenta, quàm tyrannica res esset amor feminarum, quæ ipsa natura in malum prona, nullo instigante, adhuc à matre rubens.

bus pueris dictaret. Non disputo, quo jure, aut quò titulò hoc stygium nomen in sexum devolverit femininum. Joco dixit, quæ dixit Regis Præfectus; seridò si feminas hoc nomine compellâisset, eodem anathemate meritis fuisset fulminari, quod olim Severianis illisum fuit hõc ipsò hæreticis, quò *mulierem opus Satanae* proclamâissent. Nihil adeò mali feminis, maxime probis ac timoratis ex hoc ludicro Præfecti apologo accreviscit; quod si tamen urgeas, quo nomine, quò titulò pravæ ac reprobæ, lascivæ & adulteræ baptizari debeant femellæ, dico, hunc Præfecti titulò stygium in hoc hominum genus ritè devolvi, ita tamen, ut non tantùm lupis & prostibulis hæc nomina Orcò haufta attribuas, sed ipsis etiam viris, ipsis etiam efrontibus ripaldis, obscœnis leonibus adscribas. Sordeant hõc putidò carnis vitiò seu viri, seu feminae, *dæmones* dixeris seu masculos seu femellas, quòd ocus probare intendo.

Non multùm tricabimus in re obvía. Ipsa si libido fuerit gehenna, hoc ipso *dæmon* jure suo proclamabitur vir aut femella, libidinoso spiritu infecta. Illud multoties Spiritus S. Sacris in literis affirmat; hoc ex prævio dogmate per bonitatem consequentiæ ultrò dimanat. Ex pluribus unum vel alterum Scripturæ Oraculum elucidemus. In ea nil ita titum est, quàm ut ignis luxuriæ cum igne stygio comparetur, quasi verò is aut illa, quæ ardet libidine, jam etiam Orcino igne in vivis amburi, & ante mortem pati videatur gehennam. Placuit hæc ignis utriusque analogia Jobo, Siracidi, Davidi, & Salomoni.

Jobus (2) deceptionem cordis super muliere cum maximam iniquitatem, & summum nefas vocâisset, hæc subnectit: *Ignis est (libido intellige) usque ad perditionem devorans & eradicans omnia genimina*, in quæ verba sic exclamat August. *En ignem concupiscentiæ ignis æterni æmulum Jobus vocat.* Non celavit duos hosce ignes sibi mutuò unitos Apulejus, sic jam olim suis amoribus colludere solitus (3) cui passim hodie idem carmen accinunt luxuriosi:

*Ne metuos: nam me ignis & ignis torreat ut vult,
Hæc duas flammæ, dum potiar, patiar.*

Siracides (4) ex specie mulieris concupiscentiam quasi ignem exardescere dixit, quem nemo amplius extinguat; ita nempe ardore venerei in æternos transeunt pessima metamorphosi.

Psaltes Regius (5) vinculo velut insolubili ignem connectit utrumque his verbis: *Supercecidit ignis, & non viderunt solem*, quasi diceret, ignis luxuriæ post se trahit ignem gehennæ, ut tenebris meris orcinis,

R 3

B.

Rectè diaboli titulò sordescunt lascivientes seu viri seu femellæ.

C.

Ipsa libido gehenna est, ergò &c.

(2) Job. 31.

(3) Apulejus, apol. 1.

(4) Eccl. 9.

(5) Ps. 17.

- (6) PG. 81. nis, nullum ultra Iustitiæ Solem spectarent libidinosi. Alibi (6) in terminis terminantibus luxuriam vocat gehennam, & consequenter omnes illos, qui luxuriâ inardescunt, Gehennæ incolas, seu vivos demones compellat: *Eruiſti animam meam ex inferno inferiori*. Quid vocis huius signetur, dicit iterum August. in l. c. hujus ex sententia *inferno infernus est gehenna*, at verò *superior infernus est luxuria*. Erepta est I. vidis anima ex inferiore inferno, veri nominis gehenna, quia reſta à lascivia, factus poenitentium idea. Potest quidem quodvis peccatum, quævis anima grandi flagitio infecta dici *avernus* aut *diaboli* per excellentiam tamen seu per præminentiam, aut quod idem, in tonomasticè ante omnes alias pravitates sic anima libidinis igne loca censâ compellatur. Audiamus hac super re S. Pet. Damian. (7) *tibi videtur infernus* (verba sunt S. Patris) *in quo videlicet diaboli habitatio, & ignos concupiscentiarum non cessant astuare; hic enim de luxuria sapienter dicitur sator oboritur, & de cogitationum crebrescentium tenebrosa caligo tanquam teterrimi fumi volumina generantur. Sic stebilis anima sit gehenna, quam etiam sua cruciant tormenta, quam curarum & vitiorum circumstantia incendia &c.* Item quid clarius nostro pro asserto hæcenus elucido, at verò quem latet, ex inferno gradum revocare, superosque evadere in auras, hoc opus esse & laborem propè ferreum, certè decernendum, sicut ergò, nisi per extraordinariam dispensationem, quam fructu nonnulli Trajano adscribunt, nemo ex inferno inferiori regreditur, nisi ex hoc superiori libidinis inferno agerrimè, & nonnisi maximo cubore remigrant animæ, quæ illum aliquando subintrârunt. Sed de hoc difficillimo regressu mox plura Salomon effata produci. Inde unum vel alterum transeundo libemus.
- (8) Prov. 1. Prov. 2. (8) omnem regressum ex Orco libidinis amputat libidinositas verbis: *Omnes, qui ingrediuntur ad eam* (sc. meretricem) *non revertentur, nec apprehendent semitas vite*. Vult dicere, ita difficilem esse reditum à libidine ad poenitentiam, à luxuria in perennem gratiam, ut rari sint, qui hoc è visco emergant; ut plurimum ignis venereus stygium accendit, quem nulla sopiat ætas. Hæc causa fuit, cur S. P. Chrysoſt. (9) libidinem diceret *demonem voluntarium*; ratio nomenclaturæ hujus modò ducitur, quia æquè difficile est libidinosum callitati, quam mortuum vitam restituere, juxta illud (10) Olex: *Non dabunt cogitationes suas, ut revertantur ad Deum suum, quia spiritus fornicationum in medio eorum est*; ergò per hoc scelus ultrò irruunt gehennam, ultrò formam ambulant diabolicam, cui tandem etiam miserè immoriuntur.

Prov. 5. (11) idem Sapiens peccatoris nomine sui loquitur: *Pene* (11) Prov. 5.
fui in omni malo. Cornelius hæc sumi vult de Lascivia, quæ origo sit
omnis mali. Alii per *omne malum* capiunt malum pœnæ, ac si omnes
erumnae, quibus homines vexantur, à lascivia deriventur. Alii cum
Chryl. & Tertul. per *omne malum* ipsum dæmonem exponunt juxta il-
lud Orat. Dominicæ, *sed libera nos à Mulo*, seu à Dæmone. Totam hanc
sententiam ita paraphrizat Cornelius: *Cum inter foras & lascivas mul-
terculas degere, versabar quasi inter demones impuros & obscenos, qui
ignem gehennalem, cui similis est libido, exhalant.* Alii per *omne malum*
ipsam intelligunt Gehennam; sicut enim Coelum definitur, *omnium honorum
congregatio*, sic infernus est *omnium malorum congregatio*. Post-
quam ergo luxuriosus vivendo luxuriosè, se Orcò mancipavit, quasi al-
terum in dæmonem conversus, alter dæmon reputatur & non solum
inferni scintilla, sed ipsa dici potest gehenna, juxta D. P. Augustinum
(12) cujus hæc sunt verba: *Anon tu p's quantas habes molestias, quantas* (12) S. Au-
sollicitudines, omitto gehennam; vide ne jam h'se tibi sit gehenna in hac gust. in Pl.
vita. Sic ergo luxuriosus homo, seu vir fuerit, seu femina, alter dæ-
mon est, altera Proserpina est, & gehennam suam secum semper cir-
cumferunt hóc flagitiò conspurcati. Inde Sodomorum libido rectè di-
cta est à Greg. Naz. *gehennalis incendi fumus, & luxuria ignis*, quò la-
scivus amburitur, *ignis æmulus sempiterni* ab (13) August. prout simile (13) S. Au-
quid ex eodem Authore paulò antè memoravimus. Nempe, omnia gust. in Pl.
alia vitia faciliùs curantur, quàm carnis vitium, si sit inolitum. Sum-
mam rei hujus difficultatem parit summa naturæ propensio malo habi-
tu roborata, quâ infelix voluntas consuetudinem facit necessitatem.
Ex hac perversa voluntate, ut loquitur August. (14) *facta est libido, &* (14) Idem
dum libidini servitur, facta est consuetudo, & dum consuetudini non resisti l. 8. Conf.
tur, facta est necessitas, unde moralis emergendi impotentia crescat. c. 5.
Per hoc ergò scelus ultrò magnis passibus in gehennam properant, &
larvas diabolicas repræsentant libidinosi. Dò hujus recens Exemplum,
à Vega suppeditatum, unde jure suo sequiora timeant luxuriosi, nisi
multò ante ultimum mortis articulum totis viribus resipiscant.
Vocabatur fortè Confessarius properè ad ægrotum, huic vitio us-
que ad fatalem morbum perpetim immersum. Fuerit, credo, ipse Vega
confessarius ad agrum properè accersitus in urbe Hispaniæ Valentina
gnavus tunc temporis Operarius & Conciónator, qui quod sequitur suo
ipse tractatui de Conf. (15) inferuit. Vita cum esset per Medicos con- (15) Christ.
clamata, statuit quidem uno actu omnes pravos actus & reprobos ha- Vega de
bitus excutere, sed naturam per tam inolitas consuetudines roboratam, Conf. p. 2.
furcâ c. 3.

D.
 Ex Orco
 reditus non
 datur, à li-
 bidine ad
 puritatem
 omnimo-
 dam rara
 fit conver-
 sio.

Hist.

furcâ expellas, tamen usque & usque redibit; & nisi multò antè omnia rimas Almodæo occluseris, etiam scortis tunc primùm velis nuncium mittere, cùm jam tumulus fauces referat corporis truncum hausturus, dubito sanè, num vera sit pœnitentia tam sera. Instabat Orcus, & oculis mille illicia, mille fomenta objiciet, carni pabula suggeret mille in visceribus omnes stimulos commovebit, & carnos ardores in facto corpore per ostentationem complicum tamdiu succendet, donec fracti hominis voluntatem in assensum & antiquæ consuetudinis beneplacitum devolvat, sui que juris faciat funus. Idem videtur in moribundo accidisse. Jam actu cepit Sacerdoti sua peccata confiteri, nec dolor defuit pœnitenti, quem tamen Orcus tandem totaliter vertit: jam propè suam ad coronidem deduxit seriam confessionem, subito æger oculos suos à Sacerdote avertit, eosque ad pedes reflectit unà in patentem risum ora resolvit; horruit ad intempestivum cæcurnum Pater, eumque redarguit, jam flendi tempus esse non ridendi, tam ejus tota esse urbe difamatam, curet adeò, ut qui tot annis vixit, nunc saltem ritè pœnitens moriatur. Audiit hæc æger, & mox ad Patrem conversus, hem, Pater mi, non vides ad pedes meos formam amasiam meam, corculum meum & dulce suavium? nunquid hæc formâ suâ omnes Veneres transcendit & Junones? nil quidem oculis vidit Pater, sed hoc ipso ex ostento clarè collegit, ipsum Orcum femina indutum ægro assistere, ut in assensum & complacentiam ex aspectu bellissimæ Veneris ægrum præcipitet; totis itaque viribus ægrum horri- ri cepit Pater, ut suæ salutis memor Orcum proscribat, Deoque suo è præcordiis studeat reconciliari. Credebat quidem ægrum tentanti Orcum strenue renuntiaturum, at vero cum horridas hæc voces ore Judæi eruçtaret: Da Pater ut vel semel adhuc meam ante obitum amplectamur, Pater ex animo consternatus, ad fores cubiculi cucurrit, inde aquam benedictam hausturus, quâ lectum aspergeret, & tentantem Orcum profligaret, alius pro re nata aspergillum deproperabat, alius sacra cereos succendit, alius Christi crucifixi sacram effigiem è muro pedulam exhibuit; at ecce, cum tantillò temporis spatio ad varia discurrerent unà omnes cum Patre ad lectum reverterent, nil ultra in lecto præteritum reperit, animam cum corpore lascivis hisce cupediis irretitam præteritum demon abripuit.

En optimi AA. ita nobis fracto corpore ultimis horis diabolus ostendat; ita veteres formas in memoriam revocat; ita veneres inolititas veteris scientibus oculis repræsentat, ut unum cachinnum, unum beneplacitum de præteritis actibus extorqueat. Væ væ omnibus illis, qui tam præteritum

habitibus impliciti agonizant; voluntatem nostram jam Sacris communitam, vel Sacris obeundis pie accinctam ita gyrabit, turbabit, & millenis venerum formis inflammabit, ut uberrimo fletu in fardonicos ritus translato, tandem animam corpore migraturam gaudio pravis ex voluptatibus hausto immortuam deprædetur. Sicut vivos vegetos multoties tentat, iisque jam amasiæ, jam proci & amasii formam dæmon mentitur, cujus evidentia dedit exempla Tubæ hujus Dom. I. Quadrages. ita vel maximè ægris ac moribundis hoc scelere infectis veteres meretricum & lenonum formas repræsentat. Nemo cum viribus floret, fidem habeat tartareo alastari. Nullam formam frequentius dæmon mentitur, quàm formam lupæ coram lupambulis, & formam lenonis coram prostibulis. Nullum aliud argumentum si suppetat, omnem vagam Venere mordicus ejurandi, id sanè unum sufficiat, toties cum Orco peccari à libidinosis pessimè per stygem seductis. Caveant nocturni bubones, qui ut suas expleant pravitates, in lustris & in angulis, ad valvas & ad fenestras suis cum amasii pernoctant; quid si procum, quem amas, dæmon referat? quid si pellicem, quam deperis, exhibeat alastor? cœcus est omnis amans, & cœcu impetu in vetita ruit. Tempus si restaret, pluribus exemplis demonstrarem, quàm multos hæc mentita diaboli forma in abyssum pœnarum præcipitaverit. Similis simili gaudet, communis inquit paramia; at quis dæmoni similior, quàm qui fescenninis æstibus inardescit, lenam agit aut lenonem; uterque sanè, ut superius demonstravimus, secum sinu suo gehennam circumgestat; uterque dæmonem repræsentat, tantò periculosiorem, quantò tectiorem.

Cuperem ego, ut omnes ac singuli hoc in puritatis prælio Wolfstani Spiritu essent succensi, eoque ritu Virgines lenonum insidias, & lenonum blanditias generosi mares reprimerent! venit ad hunc Sanctum adhuc floridum juvenem, paulò post ad Episcopatum Wigorniensis sublimatum, nobilis Matrona à qua cum petulantibus jocis ad tetrum scelus titillaretur, non aliter ac præsens esset ipse dæmon, factò crucis signò, unam atque alteram sonantem alapam lupæ inflixit dixitque: *Apaga mortis filia, vas Satana!* Surio (15) teste. Sic sanè Orci tentantis victores in vivis: facili etiam negotio nostris à tectis & præcordiis, fati angustiis pressi, Dei gratia aspirante, totum Orcum fortiter ac feliciter debellaremus.

Amen.

E.

Sequantur omnes Wolfstani, qui lupam quasi vivum dæmonem Crucis signò & alapa profligavit. (15) Sur. t. I. in Vit.

S

CON.